

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/63/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812203535
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2013:5812203535.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci navrhovateľov: 1/ F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, 2/ U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, obaja právne zast. JUDr. Miroslav Sládek, advokát, ul. Červeného kríža 66/20, Námestovo, proti odporčyniam: 1/ W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. 1, právne zast. JUDr. Ján Vajda, advokát, Hviezdoslavovo námestie č. 201, Námestovo, 2/ B. N., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, 3/ Y. I., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, 4/ E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na X. XXXX/X, T. O., 5/ B. W., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. 1, 6/ O. C., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. 1, v konaní o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľov 1/ a 2/ z a m i e t a .

II. Navrhovatelia 1/ a 2/ sú p o v i n n í nahradit' odporčyni 1/ trovy konania vo výške 20,90 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 560,66 Eur, ich zaplatením na účet právneho zástupcu odporčyne 1/ JUDr. Jána Vajdu, advokáta, Hviezdoslavovo námestie č. 201, Námestovo, vedený v W. W. SA, pobočka zahraničnej banky mW., č.ú.: XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Odporčyniam 2/, 3/, 4/, 5/ a 6/ náhradu trov konania voči navrhovateľom 1/ a 2/ n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodným návrhom navrhovateľa 1/ a 2/ žiadali určiť, že rodinný dom súp. č. XX postavený na parcele č. XXX/X k.ú. Q. zapísaný na LV č. XXXX pod B1 na odporčyňu 1/, patrí do dedičstva po Y. W., ktorý zomrel dňa 14.02.1987, naposledy bytom Q. č. 1. J., že odporčyňa 1/ predmetný rodinný dom nadobudla darovacou zmluvou v roku XXXX od svojej matky M. W., ktorá bola zapísaná na liste vlastníctva ako výlučná vlastníčka na základe oznámenia Obce Q. z XX.XX.XXXX. Oznámenie obce však vychádza zo zavádzajúcich údajov, pretože výlučným vlastníkom rodinného domu súp. č. XX vo Q. bol manžel M. W. Y. W., ktorému dom darovali jeho rodičia. M. W. preto nemohla previesť rodinný dom na odporčyňu 1/. Rodinný dom v čase smrti menovaného nebol zapísaný v katastri nehnuteľností, pri prejednaní dedičstva tento majetok dedičia neuviedli a preto nebol ani pojatý do dedičstva po ňom v konaní sp. zn. D 243/87. Dedičmi poručiteľa boli v čase jeho smrti manželka M. W., zomrelá v roku 2011 a poručiteľove deti, t.j. navrhovateľ 2/ a odporčyne 1/ až 4/ s tým, že navrhovateľ 1/ je vnukom poručiteľa ako syn jeho nežijúcej dcéry P. I., rod. W., zomrelej 15.04.2001. Naliehavý právny záujem navrhovateľa odvodzovali z toho, že bez požadovaného určenia by nebolo možné uskutočniť dedičské konanie a potvrdiť nadobudnutie dedičstva k rodinnému domu.

Po pripustení zmeny návrhu a pripustení vstupu do konania odporčyň 5/ a 6/ uznesením zo dňa 12.12.2012, č.k. 8C/63/2012-44 žiadali navrhovatelia 1/ a 2/ určiť, že rodinný dom súp. č. XX postavený

na parcele č. XXX/X k.ú. Q. zapísaný na LV č. XXXX pod B1 na odporkyňu 1/, patrí v podiele 6/7 do dedičstva po poručiťovi Y. W., ktorý zomrel dňa 14.02.1987, naposledy bytom Q. č. 1 a v podiele 1/7 do dedičstva po poručiťke M. W., rod. U., ktorá zomrela dňa 30.03.2011, naposledy bytom Q. č. 1. Veľkosť podielov patriacich do dedičstva odvodzovali od toho, že Y. W. mal 6 detí a siedmou dedičkou bola jeho manželka M. W..

Odporkyne 1/ až 6/ so žalobným návrhom nesúhlasili a požadovali jeho zamietnutie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, spisom Správy katastra Námestovo č. V 200/05 a dedičskými spismi po P. I., M. W. a Y. W. ako aj výsluchmi účastníkov konania a svedkov a zistil nasledovné:

Medzi účastníkmi konania nebolo sporu v tom, že ako výlučná vlastníčka rodinného domu súp. č. XX postaveného na parcele č. XXX/X k.ú. Q. a vedeného na LV č. XXXX je v katastri nehnuteľností zapísaná odporkyňa 1/, ktorá ho nadobudla darom od svojej matky M. W. darovacou zmluvou zo dňa 13.01.2005. Darovacia zmluva bola zavkladovaná Správou katastra Námestovo dňa 23.03.2005 pod č. V 200/2005.

M.vá bola ako výlučná vlastníčka rodinného domu súp. č. XX zapísaná do katastra nehnuteľností na podklade listu E. Q. zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým obec oznamovala katastrálnemu úradu, že stavba rodinného domu súp. č. XX v obci Q. bola ukončená v roku 1959 a rodinnému domu bolo pridelené súp. č. XX. Oznámenie uvádza, že staviteľom rodinného domu bola M. W., ktorá je aj vlastníčkou tejto stavby postavenej na pozemku KN parcela č. XXX/X k.ú. Q..

Podľa oznámenia Správy katastra Námestovo zo dňa 10.09.2013 bol pozemok C-KN parc. č. XXX/X k.ú. Q. (na ktorom je postavený rodinný dom súp. č. XX) súčasťou pôvodnej C-KN parcely č. XXX zapísanej na LV č. XX k.ú. Q. ako stav identický s pôvodnou pozemknižnou parcelou č. XXX z PK protokolu č. XXX k.ú. Q., avšak podľa zrovnávacieho zostavenia parciel C-KN parcela č. XXX zodpovedala časti pk parcely č. XXX z pk protokolu č. XXX k.ú. Q. a pk parcely č. XXX zapísanej v pk protokole č. XX k.ú. Q..

Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Dolnom Kubíne sp. zn. D 243/87 zo dňa 27.03.1987 po Y. W., zomrelom XX.XX.XXXX vyplynulo, že na základe dohody dedičov sa preberateľkou 1 rodinného domu pop. č. 1 vo Q. s príslušenstvom a pk parcely č. XXX k.ú. Q. stala odporkyňa 1/. Ostatné dedičstvo vrátane nehnuteľnosti vedenej na LV č. XX parc. č. XXX zast. plocha o výmere 918 m² v časti A na meno poručiťľa v 1/6 predtým v protokole č. XXX r.č. X parc. č. XXX prebral navrhovateľ 2/, ktorý je v súčasnosti v tomto podiele vedený ako spoluvlastník aj na liste vlastníctva č. XX k.ú. Q. (č.l. 152 spisu). Okrem neho sú na tomto liste vlastníctva ako spoluvlastníci vedení S. F. s podielom 1/3, U. W. a E. O. po 1/6 a odporkyňa 1/ v podiele 1/6. Súčasne je z odôvodnenia dedičského rozhodnutia zrejmé, že Y. W. zomrel bez zanechania závetu, zostala po ňom manželka M. W., rod. U. a deti W. W., P. I., rod. W., B. N., rod. W., Y. I., rod. W., E. W. a U. W., ktorí sú dedičmi zo zákona v prvej skupine po 1/7. Súčasne zo zápisnice zo dňa 27.03.1987 v dedičskom spise po Y. W. vyplýva, že sa dedičského pojednávania zúčastnili manželka poručiťľa M. W., odporkyňa 1/ a to aj ako zástupkyňa matky navrhovateľa 1/ P. I. a zástupkyňa odporkyň 2/ a 3/ a ďalej odporkyňa 4/ ako aj navrhovateľ 2/. Sporný dom do dedičstva zahrnutý nebol, pričom dedičia sa vzdali odvolania voči rozhodnutiu o dedičstve.

Navrhovateľ 1/ vo svojej výpovedi uviedol, že sporný rodinný dom súp. č. XX . bol postavený ešte niekedy pred rokom 1910. Ide o najstarší murovaný dom vo Q. a staval ho ešte starý otec navrhovateľa 2/ U. W.. Dom potom zdedil Y. W. tým, že v ňom zostal bývať, lebo U. W. postavil každému zo svojich detí samostatný dom. Y. W. býval v spornom dome s manželkou M. W. dokiaľ si nepostavil nový rodinný dom súp. č. 1, ktorý neskôr zdedila odporkyňa 1/. Starý dom súp. č. 79 už mal byť zbúraný, na čo bolo navrhovateľovi 2/ vydané aj búracie povolenie a vyplatená čiastka 6.000,- Kčs ale po čase sa navrhovateľ 2/ rozhodol, že bude stavať v záhrade a starý dom si ako neobývaný ponechal na stavebný materiál. Neskôr sa dohodol s navrhovateľom 2/, že dom zrekonštruje a odporkyňa 1/ mu navrhla, keďže bol v tom čase v rozvodovom konaní a navrhovateľ 2/ mal exekúciu z podnikania, aby dom dali na súpisné číslo a aby bol napísaný na M. W. a keď skončia jeho rozvodové problémy, tak si dom prepíše na seba. On teda napísal dom na M. W., manželku svojho deda Y. W., dom prerobil, pristavil ešte časť do dvora navrhovateľa 2/ a prevádzkoval tam bar. Vložil do prestavby okolo 15.000,- Eur a svoju prácu. X. matku M. W. však zmanipulovali a dom prepísala na odporkyňu 1/.

Navrhovateľ 2/ uviedol, že sa v spornom dome súp. č. XX narodil. Dom patril jeho otcovi Y. W., ktorému ho asi daroval jeho otec U. W., ktorý ho aj postavil. Dom má okolo sto rokov a ide o najstarší dom vo Q.. Viac krát zopakoval, že dom patrí iba jemu, pretože on ho mal búrať, na čo dostal 6.000,- Kčs a búracie povolenie a v konečnom dôsledku býva na dvore, kde sa dom nachádza. Nemal však kde uskladniť náradie v súvislosti so stavbou svojho domu, ktorý postavil na záhrade a preto dom nezbúral. Doklad o svojom vlastníctve nikdy nemal a nevidel ani doklad o tom, žeby vlastníkom domu bol jeho otec Y. W.. Nevedel uviesť, či vlastníčkou domu bola aj jeho matka M. W.. V rámci rodiny sa bavili o tom, že ten, kto zostane doma, toho dom je. Vyjadril sa tiež, že dom zdedil.

Odporkyňa 1/ rovnako uviedla, že v starom dome súp. č. XX sa narodila a vyrástla. Dom patril jej otcovi Y. W., ktorý ho určite nadobudol po svojom otcovi, ale sa nič nezapisovalo. Dom potom patril jej matke M. W., lebo sa tak s otcom dohodli. Potom ako otec postavil nový dom súp. č. 1, odsťahoval sa tam a po smrti otcovho nevlastného brata Q. W. a jeho manželky P., ktorí tiež bývali v starom dome, zostal dom neobývaný. Nevedela uviesť, kto dom postavil a prečo nebol predmetom dedičského konania po otcovi.

Odporkyňa 2/ uviedla, že sporný dom patril matke, lebo ich všetkých opatrovala a otec vždy hovoril, že to bude dom mamy. Po otcovi Y. W. si majetok rozdelili. Dom patril otcovi, ktorý ho mal od svojho otca a matka ho získala tak, že bola jeho manželkou.

Odporkyňa 3/ uviedla, že v predmetnom dome vyrástla. Patril matke, ktorej ho dal jej manžel Y. W., ktorý ho mal od svojho otca. Rodičia žili spolu a mali deti, čo automaticky znamenalo, že ten dom jej daroval.

Odporkyňa 4/ súhlasila s výpoveďami odporkýň 1/ až 3/. Rodinný dom súp. č. 7X patril ich matke M. W., ktorá ho mala od svojho manžela Y. W., ktorý ho zas mal od svojho otca. Nevedela uviesť, kedy otec predmetný dom svojej manželke daroval.

Odporkyňa 5/ uviedla, že tiež bývala v predmetnom dome od narodenia spolu s odporkyňou 1/, ktorá je jej matkou a so starou matkou M. W.. Spolu s nimi tam bývali aj P. W. s manželom Q. W.. Dedko Y. W. ich v dome cez deň navštevoval, lebo býval v rodinnom dome súp. č. 1, ktorý si postavil ako nový a pamätá si, že dedko vždy hovoril, že je to babkin dom. Uviedla, že dom súp. č. XX určite stavali rodičia Y. W..

Odporkyňa 6/ sa vzhľadom na svoj vek k veci vyjadriť nevedela, no vyjadrila názor, že zato ako sa navrhovateľ 2/ správal k svojim rodičom, by mu určite nič nedali.

Svedok U. W., ktorý je príbuzným účastníkov a býva v susedstve sporného domu uviedol, že rodinný dom patril jeho dedovi U. W., ktorý ho postavil so svojou manželkou P.. Mali jedného syna Q. W.. Po smrti manželky sa dedo U. W. oženil druhý krát a mal troch synov U., E., Y. a dcéru P.. Nevedel uviesť komu patril rodinný dom po smrti deda U. W., no bývali v dome všetci súrodenci Q., U., E., Y. a P., ktorí si postupne stavali domy a časom sa z toho starého domu odsťahovali. Ostal tam bývať iba najmladší Y. W.. F. si aj on postavil nový dom a sporný dom zostal prázdny. Svedok nevedel uviesť a ani sa nezaujímal o to, ako sa s domom podelili. Nevie, či si na dom robili nároky aj súrodenci Y. W., ale zrejme áno, keď dom zostal tam, tak si asi robili nároky. Jeho otec U. W. ale nikdy nepovedal, že je to aj ich dom, povedal iba to, že to bola aj ich záhrada a preto išiel o dva - tri metre ďalej do ich bývalej záhrady. Jeho otec si nárok na dom nerobil, lebo dedo mu postavil dom vedľa.

Súd vo veci vypočul F. Q., ktorý je v súčasnosti starostom Obce Q.. Vypovedal, že za jeho funkčného obdobia nebolo vydané žiadne rozhodnutie na búranie sporného domu, pričom starostom je 7 rokov. Ak bolo také rozhodnutie vydané, bolo to za jeho predchodcu C. C., ktorý bol ešte predsedom bývalého národného výboru a ktorý funkciu starostu vykonával 20 rokov. Uviedol, že navrhovateľ 1/ bol asi v roku 2010 alebo 2011 na obecnom úrade a chcel nahliadnuť do spisov, čo mu bolo aj umožnené, no predmetné rozhodnutie ani v archíve, v ktorom sa zdržali dve až tri hodiny, nebolo nájdené. Nemá vedomosť o tom, žeby sa predmetné búracie povolenie v archíve obce nachádzalo, prípadne, že by sa v ich archíve nachádzali doklady ohľadne vlastníctva sporného domu. Svedok vyslovil názor, že také rozhodnutie neexistuje, pretože na obecnom úrade majú veci v zákonom poriadku. Uviedol, že sa deň pred výsluchom rozprával so svojím otcom F. Q. starším, ktorý sa narodil v roku 1935 a pýtal sa ho, v ktorom roku mohla byť postavená stavba, ktorá je predmetom sporu. Otec mu povedal, že ešte keď bol chlapcom, dom už vtedy stál a bol tam nejaký obchod. Svedok tiež uviedol, že ako starosta riešil spor medzi navrhovateľom 2/ a odporkyňou 1/ a v súvislosti s tým sa stretol s M. W., s ktorou v prítomnosti

svedkov viedol rozhovor, z ktorého mu vyplynulo, že sa jej dotklo, že v dome je diskotéka a vyhráva tam hudba, nakoľko sporný dom bol jej, mala k nemu vzťah a trápilo ju, že sa z domu stal takýto podnik.

Vzhľadom na výpoveď starostu obce súd nevidel dôvod, aby žiadal od Obce Q. búracie povolenie, ktoré podľa tvrdenia navrhovateľa 2/ malo byť vydané na jeho meno, keďže svedok sa jednoznačne vyjadril, že takýmto rozhodnutím vo svojom archíve nedisponujú a navyše predmetné rozhodnutie malo byť podľa výpovede navrhovateľa 2/ vydané vtedajším príslušným úradom v T. O.. Z rovnakého dôvodu súd nepovažoval za potrebné vypočuť ani svedka C. C., ktorý mal v minulosti zastávať funkciu predsedu MNV vo Q.. V konečnom dôsledku, aj keby sa preukázalo, že skutočne došlo k vydaniu búracieho povolenia ohľadne sporného domu na meno navrhovateľa 2/, nemal by tento dôkaz žiaden význam vo vzťahu k navrhovateľmi požadovanému určeniu, že sporný dom patrí sčasti do dedičstva po Y. W. a sčasti do dedičstva po M. W..

Z dosiaľ uvedeného je tak zrejmé, že pokiaľ sa navrhovatelia 1/ a 2/ podaným návrhom domáhali určenia, že predmetný rodinný dom súp. č. XX patrí do dedičstva po ich právnych predchodcoch v príslušných spoluvlastníckych podieloch, zaťažovalo ich dôkazné bremeno o tom, že Y. bol ku dňu svojej smrti dňa 14.02.1987 podielovým spoluvlastníkom domu v podiele 6/7 a M. W. bola ku dňu svojej smrti dňa 30.03.2011 spoluvlastníčkou v podiele 1/7. Vyslovenie takéhoto záveru súdom potom ale samozrejme bolo podmienené tým, že menovaní museli nadobudnúť tieto spoluvlastnícke podiely k spornému domu na základe určitého právneho titulu, s ktorým právny poriadok v danom okamihu spájal vznik (spolu)vlastníckeho práva u menovaných. Totiž podľa v súčasnosti platného ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno vlastníctvo veci (a rovnako aj podielové spoluvlastníctvo v zmysle § 136 a nasl. Občianskeho zákonníka) nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností stanovených zákonom. Tieto spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva sú tradičnými spôsobmi nadobudnutia vlastníctva už od doby uhorského obyčajového práva platného na území Slovenskej republiky do 01.01.1951, neskôr podľa § 111 a nasl. stredného Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. a následne podľa § 133 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v období od 01.04.1964 až 31.12.1991 v modifikovanej podobe ohľadne osobného vlastníctva.

Z výpovedí účastníkov a nepriamo i svedka F. Q. možno vyvodiť v zásade spoľahlivý záver o tom, že sporný dom v súčasnosti so súp. č. XX bol postavený v presne nezistenom čase niekedy začiatkom 20. storočia. To nespochybňovali ani odporkyne, kedy najmä odporkyne 2/ až 4/ výslovne uviedli, že dom mal získať ich otec Y. W. narodený XX.XX.XXXX ešte od svojho otca, ktorým bol U. W. a ktorý podľa výpovede svedka (tiež) U. W. sporný dom postavil so svojou prvou manželkou P.. Naproti tomu navrhovatelia za staviteľa domu označili iba U. W.. Zostalo preto otáznym kto vlastne bol staviteľom sporného rodinného domu, či to bol iba U. W. sám alebo aj spolu so svojou vtedajšou manželkou a kto sa teda stal vlastníkom v tom čase novopostaveného domu. V tomto smere totiž zo žiadneho ďalšieho vykonaného dôkazu priamo nevyplýva v tom čase aktuálny vlastnícky vzťah k domu. Z konania ďalej vyplynulo, že U. W. bol ženatý dvakrát. S prvou manželkou P. O. mal syna Q. W., ktorého manželkou bola P. T. a títo boli bezdetní a v spornom dome aj dožili. S druhou manželkou P. rod. Q. mal U. W. štyri deti - E., U., P. a Y., ktorý bol právnym predchodcom účastníkov konania a manželom M. W., rod. U. Zo sporného domu postupne odišli všetky deti U. W. z druhého manželstva okrem Y. W., ktorý potom odišiel bývať do novopostaveného domu súp. č. 1, kam potom odišla bývať aj jeho manželka M. W. spolu s odporkyňou 1/ a deťmi. Sporný dom zostal neobývaný. Následne podľa tvrdenia navrhovateľa 1/ sporný dom so súhlasom navrhovateľa 2/ zrekonštruoval a zriadil v ňom prevádzku baru, pričom dom za súčinnosti odporkyne 1/ dostal súpisné číslo a na tom podklade bola do katastra nehnuteľností zapísaná ako jeho vlastníčka M. W., ktorá dom potom darovala odporkyňi 1/.

S prihliadnutím na v zásade zhodné výpovede odporkyň i navrhovateľa 1/ by bolo možné za nespornú skutočnosť považovať to, že vlastníkom sporného domu bol v minulosti právny predchodca účastníkov Y. W.. Na druhej strane však nielen odporkyne ale ani samotní navrhovatelia konzistentne nevedeli uviesť z akého dôvodu považovali Y. W. za vlastníka sporného domu, čo vo vzájomnom súvisi s ostatnými vykonanými dôkazmi bránilo súdu osvojiť si túto skutočnosť ako nespornú (§ 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), navyše ak ešte navrhovateľ 2/ viackrát uviedol, že vlastníkom sporného domu je on. Táto pochybnosť sa v konaní potvrdila, pretože z vykonaných dôkazov nevyplýval žiaden právny titul, na základe ktorého by sa Y. W. mal stať v minulosti vlastníkom sporného domu po svojich rodičoch U. a P. keď títo okrem neho mali ďalšie tri deti a navyše U. W. mal ešte ďalšieho syna. Tu všetci

účastníci konania vychádzali iba zo samotného faktu, že Y. W. ako jeden z potomkov zostal v dome bývať, čím sa nevyhnutne musel stať aj jeho vlastníkom. Avšak samotná skutočnosť, že Y. W. zostal v dome bývať neznamená, že tým aj platne nadobudol vlastnícke právo k domu. V konaní v tomto smere nebol preukázaný žiaden právny titul v zmysle už hore citovaných ustanovení príslušnej dobovej právnej úpravy, s ktorým by bol spojený vznik vlastníckeho práva u menovaného. Súdu nebola predložená žiadna darovacia zmluva, predmetom ktorej by bolo darovanie sporného domu Y. W. jeho rodičmi (či jedným z nich) a ani dedičské rozhodnutie po rodičoch menovaného, podľa ktorého by sa tento stal preberateľom sporného rodinného domu. Z kúpnej zmluvy (č.l. 94) predloženej navrhovateľmi zo dňa 05.10.1939 tiež nevyplýva, že by došlo k prevodu sporného domu na Y. W. jeho rodičmi (či jedným z nich), pretože táto zmluva uzavretá medzi U. W. ako predávajúcim a Y. W. ako kupujúcim sa týkala prevodu spoluvlastníckeho podielu 1 k nehnuteľnostiam v pk protokole č. XX k.ú. Q., v ktorom síce pod r.č. 7 bol vedený pod parc. č. XXX dom popisné číslo XX s dvorom a roľou, no z identifikácie parciel zo dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že z pk parcely č. XXX z pk protokolu č. XX boli vytvorené C-KN parcely XXX/X, X a X a č. XXX/X a 2, pričom na parcele č. XXX/X sa nachádza práve neskôr Y. W. novopostavený rodinný dom súp. č. 1. A. tomu sporný dom súp. č. XX je na parcele, ktorá je časťou pôvodnej pk parcely č. XXX z protokolu č. XXX k.ú. Q.. Pokiaľ teda nebol v konaní preukázaný žiaden právny titul, na základe ktorého by sa mal Y. W. stať vlastníkom sporného domu, súd považoval za zbytočné vykonávať dokazovanie dedičskými spismi po jeho súrodencoch ako to navrhoval právny zástupca odporkyne 1/ a vypočítaním svedka U. U., ktorého výsluch navrhli cestou právneho zástupcu navrhovateľa. Súd teda nemal v konaní preukázané, že vlastníkom sporného domu bol ku dňu svojej smrti Y. W. v podiele 6/7, v dôsledku čoho by mal byť radený do dedičstva po ňom. Navrhovateľa žiadali určiť, že do dedičstva po menovanom patrí spoluvlastnícky podiel 6/7 k domu, no ani po otázkach súdu neuviedli, na základe akej právnej skutočnosti sa Y. W. mal stať spoluvlastníkom domu práve v podiele 6/7. A už vôbec navrhovateľa v konaní nezodôvodnili ako mala nadobudnúť svoj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/7 M. W.. Pretože súd nemal preukázané, že menovaní boli ku dňu svojej smrti vlastníckymi, presnejšie spoluvlastníkmi sporného domu, žalobný návrh navrhovateľov zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vzhľadom na úspech odporkýň v konaní, ktoré tak majú nárok na náhradu trov konania voči neúspešným navrhovateľom.

Odporkyňi 1/ súd priznal náhradu trov konania vo výške 20,90 Eur pozostávajúcej z nákladov na vyhotovenie kópií zo súdneho spisu v čiastke 7,40 Eur a nákladov na vyhotovenie kópií dokladov zo štátneho archívu v čiastke 13,50 Eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia za nasledovné riadne uplatnené a súčasne účelne vynaložené úkony právnej pomoci:

- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 30.06.2012 v čiastke 58,69 Eur (pri základe určenom podľa § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“) + 7,63 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky),
- písomné vyjadrenie zo dňa 07.09.2012 k žalobnému návrhu v čiastke 58,69 Eur + 7,63 Eur režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 15.10.2012, ktoré bolo odročené bez prejednaní veci v čiastke 14,67 Eur (1/4 zo sumy 58,69 Eur podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky) + 7,63 Eur režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 05.11.2012 v čiastke 58,69 Eur + 7,63 Eur režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 03.06.2013 v čiastke 60,07 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 17.06.2013 v čiastke 60,07 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,
- písomné stanovisko zo dňa 21.07.2013 v čiastke 60,07 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 26.08.2013 v čiastke 60,07 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 23.09.2013 v čiastke 60,07 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,

čo spolu predstavuje čiastku 560,66 Eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. sú navrhovateľa 1/ a 2/ povinní prisúdenú náhradu trov konania zaplatiť právnemu zástupcovi odporkyne 1/. Súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za odvolanie voči uzneseniu zo dňa 12.12.2012, nakoľko odvolanie odporkyne 1/ bolo odmietnuté, teda neúspešné a tiež nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za písomné návrhy na vykonanie dokazovania, keď tieto mohli byť súdu predložené priamo na predchádzajúcich pojednávaniach, či prednesené priamo do zápisnice na pojednávaní.

Odporkyňiam 2/ až 6/ súd náhradu trov konania nepriznal, pretože síce vyhlásil výrok, ktorým im prisúdil náhradu trov konania vo výške, ktorá bude uvedená v písomnom vyhotovení rozsudku, avšak keď odporkyne trovy konania nevyčíslili a zo spisu im žiadne trovy nevyplývajú, súd nebol viazaný vyhláseným výrokom o trovách konania (§ 151 ods. 2 O.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne v siedmych vyhotoveniach na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v siedmych rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.